

Sensyn til §. 6. — Det sidste Endringsforslag til § 8 er ikke nogen nødvendig Følge af det foreliggende Lovforslag; det staar for sig alene, men det er fremkommet efter et adtrykkeligt Onſke hos Lagthingets meget store Mindretal, menlig, og man ikke vil forandre Valperiodens men lade den blive, som den hidtil har været, nemlig 4 Aar i Stedet for 6 Aar. Det maa maasse være mig tilladt at gjøre et Par faa Bemærkninger til de Udtalelser, der kaldes fra den ærede Minister, da Sagen sidste Aar forri det andet Thing. Den ærede Minister yttrede, at det ikke vilde være rigtig, at lade Færingerne gaa i Epistlen for den moderne Udvikling af Forholdene. Jeg vilde ønske, at jeg i disse Ord kunde se en Billigelse af Tanken, at altsjald en Fremtidstankes, det kaldes jorden moderne Tanker, men den ærede Minister mente, at det skulde være naturligt, at lade Færingerne gaa i Epistlen, som den hidtil har været, og jeg ikke, at vi behøvede at hende noget nærmere til Færingerne, end at de ere Mennesker, der ingenlunde i Almindelighed skaa under sig i Oplysning. Jeg tror ikke, at der vil være noget for nærmelig med Sensyn til Kommunalstands, at sammenligne Færingerne med Bobørnerne her i det egentlige Danmark. Det er en Misforstaaelse, som jeg tror, at man tidt gjør sig skyldig i, at man tror, at Stadboerne nødvendig skulde være videns udviklede, den Henseende end ender. Jeg tror tværtimod, at den Henseende, at det Mobbatte ofte er Tilfælde, og Grunden er meget let at forstaa, thi Stadboernes hele Liv er saaledes anlagt, at de ikke have megen Tid til at læse og tænke over det, de læse, hvorimod de Folk, som bo uden for Stæderne, hvor Livet ikke er saa rastløst, have mere Tid til at tænke, og til at omvendes gennem Selvtænkning. Foraa vidt den ærede Minister har yttret, at man ikke skulde paangde Færingerne en Ordning, stammende med de moderne Theorier i Folkethinget, som Færingerne ikke synes, at have nogen Smag for, saa vil jeg dertil gjøre opmærksom paa, at der ikke er Raad om at paangde dem Noget, thi det foreliggende Lovforslag er, saavidt jeg kan se, ganske slet ikke nogen paatværende Nødvendighed, forsaavidt som det næmnelig ikke trænger til at fremmes hurtig. Det vil dog ikke kunne træde i Kraft, før i Juni 1875. Det er meget muligt, at Færingenes Lagthing ikke har kendt det, som kaldes de moderne Theorier, men der for vil jeg ønske, at det maa være som en Genstilling fra Folkethinget til Lagthinget, som de ville prøve, om det er en Tanke, som de ville kunne gaa ind paa, og derfor vil jeg anbefale Endringsforslagene til Vedtagelse.

Varerugen

§. 6. — Det sidste Endringsforslag til § 8 er ikke nogen nødvendig Følge af det foreliggende Lovforslag; det staar for sig alene, men det er fremkommet efter et adtrykkeligt Onſke hos Lagthingets meget store Mindretal, menlig, og man ikke vil forandre Valperiodens men lade den blive, som den hidtil har været, nemlig 4 Aar i Stedet for 6 Aar. Det maa maasse være mig tilladt at gjøre et Par faa Bemærkninger til de Udtalelser, der kaldes fra den ærede Minister, da Sagen sidste Aar forri det andet Thing. Den ærede Minister yttrede, at det ikke vilde være rigtig, at lade Færingerne gaa i Epistlen for den moderne Udvikling af Forholdene. Jeg vilde ønske, at jeg i disse Ord kunde se en Billigelse af Tanken, at altsjald en Fremtidstankes, det kaldes jorden moderne Tanker, men den ærede Minister mente, at det skulde være naturligt, at lade Færingerne gaa i Epistlen, som den hidtil har været, og jeg ikke, at vi behøvede at hende noget nærmere til Færingerne, end at de ere Mennesker, der ingenlunde i Almindelighed skaa under sig i Oplysning. Jeg tror ikke, at der vil være noget for nærmelig med Sensyn til Kommunalstands, at sammenligne Færingerne med Bobørnerne her i det egentlige Danmark. Det er en Misforstaaelse, som jeg tror, at man tidt gjør sig skyldig i, at man tror, at Stadboerne nødvendig skulde være videns udviklede, den Henseende end ender. Jeg tror tværtimod, at den Henseende, at det Mobbatte ofte er Tilfælde, og Grunden er meget let at forstaa, thi Stadboernes hele Liv er saaledes anlagt, at de ikke have megen Tid til at læse og tænke over det, de læse, hvorimod de Folk, som bo uden for Stæderne, hvor Livet ikke er saa rastløst, have mere Tid til at tænke, og til at omvendes gennem Selvtænkning. Foraa vidt den ærede Minister har yttret, at man ikke skulde paangde Færingerne en Ordning, stammende med de moderne Theorier i Folkethinget, som Færingerne ikke synes, at have nogen Smag for, saa vil jeg dertil gjøre opmærksom paa, at der ikke er Raad om at paangde dem Noget, thi det foreliggende Lovforslag er, saavidt jeg kan se, ganske slet ikke nogen paatværende Nødvendighed, forsaavidt som det næmnelig ikke trænger til at fremmes hurtig. Det vil dog ikke kunne træde i Kraft, før i Juni 1875. Det er meget muligt, at Færingenes Lagthing ikke har kendt det, som kaldes de moderne Theorier, men der for vil jeg ønske, at det maa være som en Genstilling fra Folkethinget til Lagthinget, som de ville prøve, om det er en Tanke, som de ville kunne gaa ind paa, og derfor vil jeg anbefale Endringsforslagene til Vedtagelse.

stemning, som saandt Sted ved 1ste Behandling af denne Sag. Det er indtalt, at i selve Lovforslaget med Sensyn til hvilket jeg fastholder mine tidligere Udtalelser, ikke længere er Sædsagen for mig i dette Spørgsmaal, men hvad der er det væsentlige for mig, og hvad der maa være i enhver Færing ubehageligt eller pinligt, er, at den her er i sig selv. Jeg saa, at jeg er et Indgreb i den Færingerne Lovstemple Ret til gennemføres Lagthinget, at blive høit angående specielt for disse Lovforslag. Saavidt jeg veed, er det ikke altsjald, i Siden Lagthingets Indførelse, blevet fulgt, at den lovgivende Forsamling i Riget har taget Sensyn til dets Udtalelser. Jeg skal villig indrømme, at det Mindretal har været saa stærkt ved sit Antal, og ved sine Grunde, at det vil være naturligt, at tage Sensyn til det, men det forekommer mig ikke, at være Tilfældet med dette Mindretal. I Sædeleshed da det ikke er fremkommet med noget positivt Forslag. Selv om man imidlertid vilber at tage det, der er indtalt, at faa pant Sensyn til Mindretallet, der dog efter min Mening den Bet, man er gaaet frem paa, er vigtig. Det Korrekte vilde efter min Mening have været, at man ikke henviser Lovforslaget til en fornyet Behandling i Lagthinget, for at man ved i Siden faa et i Siden om Mindretallets Grunde, som saastærke, at det kunde arbejdes sig til et Flertal. Nu gjør man det ind i Forslag paa, at paangde Færingerne Noget, som hørt Mindretallet, eller Flertallet i Lagthinget har ønsket, men det er, saavidt jeg kan forstaa, at gjøre Lagthinget fuldstændig uindvirkende med Sensyn til stærke Anliggender. Det er indtalt i dette Forslag, at jeg som Færingenes eneste Repræsentant i denne Sagsal skal tillade mig, at medlægge en Indsigelse. Det er indtalt i Siden Sagen tidligere har været for en Behandling her, og det Medlem, som Færingerne have valgt til at have Sæde i Landsthinget, som indtalt i Siden Sagen tidligere var for, var han endnu ikke kommen her til. Denne Mand har i Landsthinget indtalt sig fuldstændig til Gavn for det Forslag, som Regjeringen har forelagt, og vi have saaledes til en Udtalelse til Fordel for Regjeringens Forslag, saavel fra Færingenes Repræsentant i Landsthinget, som ogsaa af Færingenes Repræsentant her i Folkethinget. Det forekommer mig, at dette yderligere maa tale for, at vi bør vedtage Forslaget, saaledes som det nu er kommet til os fra Landsthinget. Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, har jo allerede bemærket, at Mindretallet i Lagthinget aldeles ikke har stillet noget Forslag, der er i Overensstemmelse med det Endringsforslag, som er stillet af os, ærede Medlemmer. Hvis man derfor vedtog dette Forslag, saa gik man saavel ind i Flertallet, som ind i Mindretallet i Færingenes Lagthing, og dette vilde jo ganske vist være en Besynderlighed. Til Mindretallet i Lagthinget